

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010232
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722010232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného V. N., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 47 ods. 2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 10. augusta 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/46/2022 zo dňa 27.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/46/2022 zo dňa 27.05.2022.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám,

obžalovaného V. N., nar. XX.XX.XXXX vo E.
trvale bytom N.

t.č. v P. na výkon väzby a v P. na výkon trestu odňatia slobody Z. Z.,

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. c), písm. l) a písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal obžalovaného V. N. rozsudkom zo dňa 27.05.2022, sp.zn. 2T/46/2022, vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 47 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Tr. zák. ako páchatel'a, ktorý už bol za takéto trestné činy dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody na tom skutkovom základe, že

dňa 12.12.2021 v čase okolo 08.05 h vo E. okrese E., na ul. Z. rad XX v predajni W. O. F., patriacej podnikateľke - živnostníčke R.. F. I., s miestom podnikania 1. W. 2578/24, Zvolen, IČO: XX XXX XXX, požadoval od predavačky večierky J. C. stojac pred predajným pultom na úrovni pokladne, pod hrozbou použitia kuchynského noža s celkovou dĺžkou približne 20 cm, ktorým mieril na poškodenú, finančnú hotovosť so slovami: „Daj mi peniaze“, Daj mi všetky peniaze“, následne po vizuálnom prezretí obsahu zásuvky pokladne vyloženej poškodenou z obavy o svoj život a zdravie na predajný pult z miesta odišiel, čím poškodenej J. C. nespôsobil žiadne zranenia a škodu,

ktorého konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený a potrestaný

- rozsudkom Obvodného súdu Košice 1 sp. zn. 1T 62/93 zo dňa 23.07.1993 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona (zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom v čase skutku) na odňatie slobody nepodmienečne na 3 roky v I. NVS, ktorý vykonal dňa 18.03.1996,
- rozsudkom Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 2T 402/00 zo dňa 08.02.2001 pre trestný čin lúpeže podľa § 41 ods. 1, § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Trestného zákona (zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom v čase skutku) a iné na odňatie slobody nepodmienečne na 9 rokov v III. NVS, ktorý vykonal dňa 16.01.2007,
- rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 21/2012 zo dňa 16.01.2013 právoplatný 16.01.2013 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona na odňatie slobody nepodmienečne na 10 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zmena väznice 16.08.2018 z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 17.09.2021.

Za to okresný súd odsúdil obžalovaného V. N. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. c/, písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 47 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 roky. Podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. okresný súd vyslovil, že ochranné liečenie potvrdá, kým to vyžaduje jeho účel. Okresný súd zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí - 1 ks kuchynský nôž G. K. profi s čiernou rukoväťou, pričom podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - M. republika.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2022 odvolanie obžalovaný spolu s jeho obhajkyňou.

Takto podané odvolanie následne obhajkyňa obžalovaného doplnila písomným podaním zo dňa 20.06.2022, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 21.06.2022. Uviedla, že odvolanie smeruje proti výroku o treste a súvisiacim výrokom. Napadnutý výrok rozsudku považuje za nesprávny, nespravodlivý, nezákonný, nezodpovedajúci základným zásadám ukladania trestu, nakoľko súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu neprihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Nezhľadnil všetky okolnosti prípadu, nevykonal všetky v konaní navrhnuté dôkazy, pričom ak by tak súd urobil a ak by vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a vykonal by obžalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie, mohla byť preukázaná okolnosť, ktorá vylučuje trestnú zodpovednosť osoby obžalovaného podľa § 23 Tr. zák., a to nepríčetnosť osoby obžalovaného v čase spáchania skutku. Obžalovaný sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že trest vo výmere 20 rokov je u obžalovaného trestom primeraným za spáchanú trestnú činnosť. Podľa názoru obžalovaného a jeho obhajkyne, trest vo výmere 20 rokov je neprimeraný, drakonický, exemplárny a v konečnom dôsledku neúčelný, a to jednak vo vzťahu k ochrane spoločnosti pred páchaním prípadnej opakovanej protizákonnej činnosti a jednak neúčelný vo vzťahu k náprave osoby obžalovaného. V odvolaní obžalovaný prostredníctvom obhajkyne poukázal na znalecké posudky vypracované znalcami W. V. O. a W. O. J., ktorí poukázali na to, že akýkoľvek trest odňatia slobody u obžalovaného zabezpečuje len pocit istoty v chránenom prostredí, ktorú vo vonkajších podmienkach, svojej paranoidite, obžalovaný nepocituje, nevedie k náprave. Zo stanoviska znalcov jasne vyplýva, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v akomkoľvek trvaní nesplní svoj účel, ktorý je v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. vymedzený. Podľa odporúčania znalcov by efekt pre nápravu obžalovaného mala psychiatrická liečba. Znalecké dokazovanie v otázke plnohodnotnej účasti osoby obžalovaného na súdnom konaní nebolo vykonané aj napriek tomu, že obhajoba takýto dôkaz navrhla súdu vykonať. Strohé konštatovanie trestnoprávnej zodpovednosti osoby obžalovaného, ktorú naviac spochybňuje, nepodmieňuje automaticky schopnosť osoby obžalovaného hodnotnej účasti na súdnom konaní. Ani jeden zo znalcov vypovedajúcich na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2022 sa na otázku obhajoby o spôsobilosti na právne úkony a tým plnohodnotnej účasti na súdnom konaní osoby obžalovaného nechcel alebo nevedel vyjadriť. Obžalovaný napokon namietal postup súdu spočívajúci v tom, že pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery neaplikoval obhajkyňou navrhované ust. § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Obžalovaný zastáva názor, že na základe vykonaného dokazovania boli splnené podmienky na

to, aby súd aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a uložil obžalovanému trest pod hranicu 20 rokov, a to s poukazom na zistenie, ktoré znalci vyjadrili v znaleckom posudku, keď uviedli, „v čase aktuálnej trestnej činnosti znalci u obvineného zisťujú chronicky prebiehajúcu schizofréniu, ktorá v čase činu viedla k podstatnému zníženiu jeho ovládacích aj rozpoznávacích schopností“. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nijako bližšie neodôvodnil, z akého dôvodu aplikácia ust. § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. neprichádza v danej veci do úvahy. V tejto súvislosti obžalovaný namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k neaplikovaniu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní, na ktoré v podrobnostiach poukázala. Zvýraznila, že dôležité v danej veci sú dva momenty. Prvým je, že je potrebné posúdiť rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, keďže znalci konštatovali, u neho tretí stupeň zníženia, pričom pri štvrtom stupni je rozpoznávací schopnosť úplne vymiznutá. Druhým momentom je to, že spôsobilosť obžalovaného na právne úkony je tiež pochybná a z tohto dôvodu navrhovali aj posúdenie jeho zdravotného stavu. Znovu zopakovala, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku o treste a nadväzujúce výroky, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že celý skutok, ktorý sa stal, ľutuje a požiadal, aby celá jeho trestná vec bola spravodlivo posúdená a rozhodnutá.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaným zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného V. N., ktorým bol uznaný za vinného zo skutku napadnutého rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 47 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svoje konanie, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. zák. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody.

Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výroku o treste, dospel krajský súd k inému záveru ako okresný súd a síce považoval uložený trest za neprimeraný, v dôsledku čoho odvolanie obžalovaného považoval za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o tomto treste sám. Pri ukladaní trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri treste aj niektorý trest, ktorý ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa ods. 6 neuloží ako samostatný.

I keď okresný súd v tomto konkrétnom prípade správne postupoval pri ukladaní trestu, keď aplikoval ust. § 47 ods. 1,2 Tr. zák. Nesprávne však už následne postupoval, keď v danom prípade neaplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v ods. 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

V tejto súvislosti odvolací súd nemohol opomenúť, že u obžalovaného znalci v čase aktuálnej trestnej činnosti zistili chronicky prebiehajúcu schizofréniu, ktorá v čase činu viedla k podstatnému zníženiu jeho ovládacích aj rozpoznávacích schopností. Obžalovaný teda spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti.

Z uvedeného je zrejmé, že trest odňatia slobody, uložený síce v rámci zákonnej trestnej sadzby, v trvaní 20 rokov, by bol neprimerane prísny až drakonický, vzhľadom na osobu páchatel'a a na spôsob spáchania činu. Na základe týchto okolností a po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, ktorý zodpovedá hornej hranici trestnej sadzby podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. Aplikáciou ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v tomto konkrétnom prípade nebude dotknuté ustanovenie § 39 ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody senátu krajského súdu pomerom hlasov 3:0 rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.